

VICEPOSTULACIÓ DE L'OPUS DEI A ESPANYA
Diego de León, 14. 28006 Madrid

Aquest FULL INFORMATIU es publica amb l'aprovació de la
Congregació per a les Causes dels Sants

Primer semestre 1996

Dip. Leg.: B. 6.592-1988

LITOPLEX Indústria Gràfica sa - Manresa
Fotògrafs: Mari, Felici, Bovi, LB.

Beat JOSEPMARIA ESCRIVÀ DE BALAGUER

Fundador de l'Opus Dei

FULL INFORMATIU Núm. 19. BARCELONA

El Beat Josepmaria Escrivà de Balaguer nasqué a Barbastre (Espanya) el 9 de gener de 1902. Rebé l'ordenació sacerdotal a Saragossa el 28 de març de 1925.

El 2 d'octubre de 1928, a Madrid, fundà per inspiració divina l'Opus Dei, que ha obert als fidels un nou camí de santificació enmig del món, a través de l'exercici del treball professional ordinari i en l'acompliment dels propis deures personals, familiars i socials, essent així, en tots els ambients, ferment d'intensa vida cristiana. El 14 de febrer de 1930, el Beat Josepmaria Escrivà va entendre, amb la gràcia de Déu, que l'Opus Dei havia de desenvolupar també el seu apostolat entre les dones; i el 14 de febrer de 1943 fundà la Societat Sacerdotal de la Santa Creu, inseparablement unida a l'Opus Dei. L'Opus Dei rebé l'aprovació definitiva de la Santa Seu el 16 de juny de 1950; i el 28 de novembre de 1982 fou erigit com a Prelatura personal, que era la forma jurídica desitjada i prevista pel Beat Josepmaria Escrivà.

Amb oració i penitència constants, amb l'exercici heroic de totes les virtuts, amb amorosa dedicació i infatigable sol·licitud envers totes les ànimes, i amb una donació contínua i incondicionada a la Voluntat de Déu, impulsà i guià l'expansió de l'Opus Dei per tot el món. Quan va retre la seva ànima a Déu, l'Opus Dei estava ja estès pels cinc continents, i comptava amb més de 60.000 membres de 80 nacionalitats, al servei de l'Església, amb el mateix esperit de

plena unió i veneració al Papa i als Bisbes, que va viure sempre el Beat Josepmaria Escrivà.

La Santa Missa era l'arrel i el centre de la seva vida interior. El sentit pregon de la seva filiació divina, mantingut en una contínua presència de Déu U i Tri, el duia a cercar en tot la identificació més completa amb Jesucrist, a tenir una devoció tendra i forta a la Mare de Déu i a Sant Josep, a un tracte habitual i confiat amb els Sants Àngels Custodis, i a ésser sembrador de pau i d'alegria per tots els camins de la terra.

Havia ofert la seva vida, repetides vegades, per l'Església i pel Pontífex Romà. El Senyor acollí aquest oferiment, i lliurà santament la seva ànima a Déu, a Roma, el 26 de juny de 1975, a la seva cambra de treball.

El seu cos reposa a l'Església Prelatícia de Santa Maria de la Pau -viale Bruno Buozzi 75, Roma-, acompanyat contínuament per l'oració i per l'agraïment de les seves filles i dels seus fills, i de persones in comptables que, atretes per l'exemple i els ensenyaments del Fundador de l'Opus Dei, s'han acostat a Déu. La seva causa de canonització fou instruída a Roma el 19 de febrer de 1981. El Sant Pare Joan Pau II declarà el 9 d'abril de 1990 l'heroïtat de les seves virtuts cristianes, i el 6 de juliol de 1991 decretà el caràcter miraculós d'una curació atribuïda a la seva intercessió. El Fundador de l'Opus Dei va ser beatificat per S.S. Joan Pau II, a Roma, el 17 de maig de 1992.

ORACIÓ

Oh Déu, que concedireu al Beat Josepmaria, sacerdot, gràcies innombrables, escollint-lo com a instrument fidelíssim per fundar l'Opus Dei, camí de santificació en el treball professional i en l'acompliment dels deures ordinaris del cristià: feu que jo sàpiga també convertir tots els moments i circumstàncies de la meua vida en ocasió d'estimar-vos, i de servir amb alegria i amb senzillesa l'Església, el Sant Pare i les ànimes, il·luminant els camins de la terra amb la lluminària de la fe i de l'amor; digneu-vos atorgar la canonització del Beat Josepmaria, i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano... (demani's). Així sia.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

Aquest Full Informatiu es distribueix gratuïtament. Aquells que vulguin ajudar, amb les seves almoines, a les despeses d'edició d'aquesta publicació, poden enviar els donatius a la Vicepostulació de l'Opus Dei a Espanya, mitjançant gir postal o bé transferència al c/c. número 182-4017-57-18820005 del Banco Bilbao Vizcaya, agència urbana del carrer de Diego de León, 16, 28006 Madrid.

Agraiem als nostres lectors que ens remetin els noms i adreces de les persones a les quals es pensi que els agradaria rebre aquest Full Informatiu o estampes del Beat Josepmaria Escrivà de Balaguer.

Portada: El Papa Joan Pau II, amb el Card. Ruini i el Prelat de l'Opus Dei, davant del pòrtic de la parròquia del Beat Josepmaria.

QUE NOMÉS JESÚS ES LLUEIXI!

Són les nou del matí del 10 de març de 1996. El Sant Pare es disposa a celebrar la dedicació de la nova parròquia romana edificada en honor del Beat Josepmaria Escrivà. Quan entra al temple, s'atura uns instants per contemplar el retaule que, entre diverses escenes de la vida de Crist, representa, a dalt, el Beat en la glòria de la Trinitat, envoltat pels àngels i venerant la Verge Santíssima i Sant Josep.

Tot donant gràcies al Senyor pels dons immensos amb què va omplir l'ànima del Fundador de l'Opus Dei, i per la fidelitat heroica amb què el Beat Josepmaria hi va saber correspondre, recordem les contínues manifestacions d'humilitat que brollaven del seu cor amb total sinceritat. Sempre es va considerar com un burret sarnós, un pecador que estima Jesucrist, un instrument inepte i sord; afirmava ser un fundador sense fonament, convençut que Déu l'havia escollit en no trobar cap altra criatura més inadequada; en acabar la seva jornada terrenal, quan els fruits del seu sacerdocí omplien el món, se sentia com un nen que balbujeja, que encara està fent els primers passos en l'amor.

DEO OMNIS GLORIA!

El solemne reconeixement de la seva exemplaritat cristiana proclamada pel Vicari de Crist i, amb ell, per l'Església sencera, sona com una crida impetuosa a meditar una altra vegada sobre el sentit últim i més profund de la virtut de la humilitat: camí segur per arribar a Déu. Ocultar-me i desaparèixer és el que em toca: que només Jesús es llueixi: aquesta fou l'única ambició del Beat Josepmaria, sintetitzada, des dels seus

El Prelat de l'Opus Dei col·loca relíquies del Beat Josepmaria a l'interior de l'altar, seguint una antiga tradició.

primeríssims anys com a sacerdot, amb una jaculatòria que és un autèntic programa de vida cristiana: *Deo omnis gloria!*, a Déu tota la glòria.

Les manifestacions de culte que l'Església tributa als Sants i als Beats –ens recorda el Concili Vaticà II– van dirigides a Déu i enriqueixen l'adoració que li devem: «En la vida dels qui comparteixen amb nosaltres la condició humana i, malgrat tot, s'han transformat amb gran perfecció en imatge de Crist (cfr. 2 Cor 3, 18), Déu hi manifesta d'una manera viva la seva presència i el seu rostre als homes»².

La vida i les ensenyances del Beat Josepmaria ens porten a fixar la nostra mirada precisament en Crist: només l'amor al Fill ens conduirà, en l'Esperit Sant, a sentir-nos fills estimadíssims del Pare i a oferir-li la nostra existència, el tracte apostòlic amb els que estan al nostre voltant i el treball quotidià convertit en servei a l'Església.

1 Cfr. Const. dogm. *Lumen gentium*, n. 51.

2 *Ibidem*, n. 50.

ACTA DE DEDICACIÓ DE LA PARRÒQUIA DEL BEAT JOSEPMARIA

En el nom de la Santíssima Trinitat. Avui, dia 10 de març de l'any 1996 de la nostra salvació, jo, Joan Pau Pp. II, he celebrat la dedicació d'aquesta església parroquial erigida en honor del Beat Josepmaria Escrivà i, sota l'altar, he col·locat amb reverència relíquies del seu cos i del seu ús.

He volgut que participessin en aquesta celebració litúrgica els meus estimats germans en l'Episcopat, l'Emm. Card. Camillo Ruini i l'Excm. Mons. Javier Echevarría.

És per a mi un motiu de gran alegria i de gratitud a la Trinitat Santa que en la meva estimada diòcesi de Roma sorgeixi una nova "Casa de Déu", per a la celebració dels sants misteris i l'edificació del poble cristià en la fe i en l'amor.

En dedicar aquesta església, he agraït també al Senyor que el 2 d'octubre de 1928 fes veure l'Opus Dei al Beat Josepmaria, per recordar a tots els homes la universalitat de la crida a la plenitud de la unió amb Crist.

Confiant en la mediació de Maria Santíssima, Mare de Déu i Mare nostra, i en la intercessió de Sant Josep, el nostre Pare i Senyor, dels Sants Àngels Custodis, dels Apòstols Pere i Pau, i del Beat Josepmaria, he demanat a Déu omnipotent i etern que concedeixi amb abundància la seva gràcia a tots els feligresos que acudirán a aquest temple per invocar el seu sant Nom, escoltar la seva divina Paraula, nodrir-se amb el sagrat aliment de l'Eucaristia, desenvolupar la seva vida espiritual mitjançant la participació en els sagraments confiats pel seu Diví Fill a la Santa Església i beneficiar-se de les activitats apostòliques que s'hi organitzin. També he pregat ardentment al Senyor per les persones dels cinc continents que, amb la seva generositat, han fet possible la construcció d'aquesta església; i, en particular, pels fidels de la Prelatura de l'Opus Dei, perquè realitzin a tot el món una sembra cada vegada més abundant d'alegria i de pau, seguint l'exemple de fidelitat a l'esperit del Beat Josepmaria proporcionat per Mons. Álvaro del Portillo, de venerada memòria, sota l'impuls del qual ha sorgit aquest temple.

De tot això, per a perpètua memòria, en dono fe. *Laus Deo!*

Roma, dia, mes i any *ut supra*.

PARRÒQUIA DEL BEAT

UN NOU BARRI A ROMA

Entre les metes que la diòcesi de Roma es proposa assolir per a l'any 2000, ocupa un lloc important l'edificació de 50 esglésies que assegurin el culte a Déu en els nous barris de la ciutat.

És costum que amb ocasió de les beatificacions i canonitzacions, els promotors de les Causes de les persones elevades a la glòria dels altars, ofereixin al Sant Pare un obsequi representatiu. Tenint en compte les necessitats de la diòcesi del Papa i recordant les ensenyances del Fundador de l'Obra, el 17 de maig de 1992 Mons. Álvaro del Portillo volgué oferir al Papa la construcció d'una església a l'Urbs, fruit de les aportacions de milers de fidels que a tot el món veneren el Beat Josepmaria i experimenten en les seves vides l'ajut de la seva intercessió.

El Card. Camillo Ruini, vicari de Sa Santedat per a la diòcesi de Roma féu saber al Prelat de l'Opus Dei les diferents necessitats que tenia la diòcesi. Es va escollir el barri Ardeatino, de construcció recent, situat a la zona sud de la ciutat, no gaire lluny del lloc on fou martiritzat Sant Pau. El 9 de novembre de 1992, el Vicariat de Roma confià a sacerdots de la Prelatura la cura pastoral de la parròquia, que va començar les seves activitats en un petit edifici prefabricat. La primera Missa se celebrà el 6 de juny de 1993.

Edifici de la parròquia del Beat Josepmaria Escrivà en el nou barri Ardeatino de Roma.

Detall del retaule. El Beat Josepmaria al Cel.

Herranz, President del Pontifici Consell per a la Interpretació dels Textos Legislatius, Mons. Clemente Riva, Bisbe auxiliar de Roma, Mn. Albert Ortollani, rector, i Mn. Carles Carrasco, vicari parroquial. Hi assistiren milers de fidels.

L'HOMILIA DEL PAPA

Després de comentar els textos litúrgics del dia, el Sant Pare volgué recordar l'exemple cristià del Beat Josepmaria: «Avui dediquem la vostra parròquia al Fundador de l'Opus Dei, que lliurà la seva vida a l'ideal de la santedat. Estimats germans i germanes, que sapigueu imitar el seu programa de vida i d'apostolat: *viure cercant la santedat* i esforçant-vos per fer comprendre a totes les persones que tracteu, homes i dones, que són cridades a la plena comunió amb Déu».

La proclamació de la crida universal a la santedat, centre del missatge espiritual del Beat Josepmaria, ha estat assumida pel Concili Vaticà II com «l'element més característic de tot el magisteri conciliar i com la seva última fi»¹. El Papa volgué destacar la fecunditat d'aquesta aportació del Beat Josepmaria a la vida de l'Església: «Cada cristià, per tant, està cridat a ser sant, com ho és el Pare Celestial. Aquesta veritat, proclamada clarament per Jesucrist a l'Evangelí, fou testimoniada pel Beat Josepmaria Escrivà en la seva vida i en la seva constant ensenyança. Déu ens espera cada dia –li agradava de repetir–. Sabeu-ho bé: Hi ha alguna cosa santa, divina, amagada en les situacions

Des de llavors, la labor pastoral s'ha desenvolupat amb un ritme cada vegada més intens: administració dels sacraments, catequesi a nens i joves, cursos de doctrina per a adults, benedicció de les cases, ajut als necessitats, assistència als malalts, etc. El 15 de maig de 1994 es col·locà la primera pedra: més de 1.000 persones assistiren, amb S.E. Mons. Javier Echevarria, Prelat de l'Opus Dei, a la Missa celebrada pel Card. Ruini en el lloc on s'havia de construir el temple.

AMB L'AJUT DE MOLTS

Les obres pogueren progressar ràpidament gràcies a la generositat amb què gent dels països més diversos s'uniren en aquesta intenció, tan concreta, del prelat de l'Opus Dei, i enviaren els seus donatius, moltes vegades petits, però sempre manifestació d'algun sacrifici personal i del seu amor a l'Església. El 10 de març de 1996 el Sant Pare Joan Pau II celebrà la solemne dedicació de l'Església en honor del Beat Josepmaria Escrivà.

Amb el Papa, concelebraren la Missa el Card. Ruini, Mons. Javier Echevarria, Mons. Julián

més comunes, que toca a cadascú descobrir». I afegia: «No hi ha cap més camí, fills meus: o sabem trobar en la nostra vida ordinària el Senyor, o no el trobarem mai»².

L'arrel de l'eficàcia de l'acció salvadora de l'Església es troba en el compromís personal dels cristians per cercar la identificació amb Crist. D'ací ve la força amb què el Romà Pontífex insistí sobre el deure de cada batejat de dur el missatge de Crist als seus iguals, coneixent a fons i donant a conèixer la doctrina i la moral cristianes i confiant sobretot en l'ajut de la gràcia: «No deixeu aquest apostolat vertaderament fonamental, sabent que, encara que els seus fruits concrets tardin a arribar, podem estar segurs que arribaran. Us confio als braços maternals de la Benaurada Verge Maria i a la intercessió del Beat Josepmaria Escrivà».

El 17 de maig de 1992, després de la Beatificació del Fundador de l'Opus Dei, Mons. Álvaro del Portillo presentà al Sant Pare el projecte de la futura església del Beat Josepmaria.

PEDRES VIVES

Al final de la cerimònia el Sant Pare dirigí als feligresos la invitació a ser pedres vives, amb les quals cada dia s'edifica l'Església. Pedres moltes vegades treballades per Déu amb el cisell de la Creu, que les fa semblants a Crist. Pedres que amb amor, el Senyor col·loca, d'una en una, al seu lloc. I allà, ocultant-se amb humilitat, però consumades en la unitat dins del pla diví, tenen eficàcia i donen solidesa a tot l'edifici.

El Prelat de l'Opus Dei col·locà una arqueta amb relíquies del Beat sota l'altar. Aquestes restes manifestaran a tothom, al llarg dels temps, què significa la cerimònia litúrgica de dedicació d'una església: el paper actiu de cada cristià dins l'Església.

El Sant Pare durant la visita als locals de la nova parròquia.

- 1 Pau VI, *Motu proprio Sanctitas clarior*, 19-III-1969.
- 2 *Converses amb Monsenyor Escrivà de Balaguer*, n. 114.

SALUTACIÓ AL SANT PARE DEL PRELAT DE L'OPUS DEI

Sant Pare:

Al mateix temps que ens unim de tot cor a la seva acció de gràcies a Déu Nostre Senyor pel Sant Sacrifici de la Missa que ara acabem d'oferir, permeti'm també manifestar –en nom de tots els aquí presents– el meu més profund agraïment a Sa Santedat per haver celebrat la solemne dedicació d'aquesta església construïda en honor del Beat Josepmaria Escrivà.

Em commou considerar que d'ací a poques setmanes es compliran 50 anys des que, mogut pel seu amor al Vicari de Crist, el Beat Josepmaria es traslladà a Roma, amb l'afany de *romanitzar* –era aquesta l'expressió que solia utilitzar– l'Opus Dei, per servir més bé l'Església i el Papa: anhel que dóna raó de tota la seva vida, i que des del principi transmeté als fidels de la Prelatura de l'Opus Dei.

Per aquest motiu, quan Mons. Álvaro del Portillo, que el Senyor cridà al seu Si ara farà dos anys, oferí a Sa Santedat una església a Roma, els fidels i cooperadors de la Prelatura s'uniren, de tot cor, a aquell oferiment, amb l'alegria de poder contribuir amb els seus donatius –petits o grans, però sempre fruit d'algun sacrifici personal– en aquest servei a la diòcesi del Papa.

Hem procurat que aquest temple reflecteixi el missatge que el Senyor confià al Beat Josepmaria: la recerca de la santedat a través del treball ordinari, realitzat amb la

Vista de l'interior durant la Santa Missa de dedicació.

El Sant Pare resa davant del Santíssim Sagrament, mentre es reserva per primera vegada a la seva Capella.

major perfecció humana possible, per amor a Déu, en servei dels homes i de les dones de tota classe i condició social. Perquè tal com Sa Santedat va recordar el 17 de maig de 1992 a l'homília del solemne ritu de beatificació del Fundador de l'Opus Dei, *el treball també és mitjà de santificació personal i d'apostolat quan es viu en unió amb Jesucrist, perquè el Fill de Déu, en encarnar-se, s'ha unit en certa manera a tota la realitat de l'home i a tota la creació.*

A través de la mediació de la Mare de Déu, i de la intercessió de Sant Josep, dels Angels Custodis, dels Apòstols Pere i Pau, i del Beat Josepmaria, unint-me a l'oració del Papa per tota l'Església, demano a Déu Totpoderós, Pare, Fill i Esperit Sant, que els fidels cristians que acudiran a aquest temple cercant Crist, el trobin en el Sagrament de la Penitència, l'estimin en l'Eucaristia i s'identifiquin amb Ell realitzant fidelment el treball quotidià i totes les seves obres per amor a Déu i als homes, al servei de l'obra de la Redempció.

Prego també a la Santíssima Trinitat que continuï beneint abundantment amb la seva gràcia el nostre estimadíssim Papa Joan Pau II, que escolti sempre les seves oracions i ompli de fruits sobrenaturals la seva constant sembra de pau i d'amor entre els homes. Així sia.

A LA BEATIFICACIÓ

PARAULES DE L'HOMILIA DEL SANT PARE

La vida espiritual i apostòlica del nou Beat estigué fonamentada en saber-se per la fe fill de Déu en Crist. D'aquesta fe s'alimentava el seu amor al Senyor, el seu ímpetu evangelitzador, la seva alegria constant, fins i tot en les grans proves i dificultats que hagué de superar. «Tenir la creu es trobar la felicitat, l'alegria –ens diu en una de les seves meditacions–; tenir la creu és identificar-se amb Crist, és ser Crist i, per això, ser Fill de Déu».

Amb sobrenatural intuïció el Beat Josepmaria predicà incansablement la crida universal a la santedat i a l'apostolat. Crist convoca tothom a santificar-se en la realitat de la vida quotidiana; per això, *el treball és també mitjà de santificació personal i d'apostolat quan es viu en unió amb Jesucrist, perquè el Fill de Déu en encarnar-se s'ha unit, en certa manera, a tota la realitat de l'home i a tota la creació.* (Cfr. *Dominum et vivificantem*, 50). En una societat en la qual l'afany desenfrenat de posseir coses materials les converteix en un ídol i en motiu d'allunyament de Déu, el nou Beat ens recorda que aquestes mateixes realitats, criatures de Déu i de l'enginy humà, si s'usen rectament per a glòria del Creador i al servei dels germans *poden ser camí per a la trobada dels homes amb Crist.* «Totes les coses de la terra –ensenyava– també les activitats terrenals i temporals del homes, han de ser dutes a Déu» (*Carta*, 19-3-1954).

«Beneiré el teu nom per sempre més, Déu meu, Rei meu». Aquesta aclamació que hem fet en el salm responsorial és com el compendi de la vida espiritual del Beat Josepmaria. El seu gran amor a Crist, per qui se sent fascinat, el porta a consagrar-se per sempre a Ell i a participar en el misteri de la seva passió i resurrecció. Al mateix temps, el seu amor filial a la Verge Maria l'inclina a imitar les seves virtuts. «Beneiré el teu nom per sempre més»: heus ací l'himne que brollava espontàniament de la seva ànima i que l'impulsava a oferir a Déu tota cosa seva i tot el que l'envoltava. En efecte, la seva vida es revesteix d'humanisme cristià amb el segell inconfusible de la bondat, la mansuetud de cor, el sofriment amagat amb el qual Déu purifica i santifica els seus escollits.

L'actualitat i la transcendència d'aquest missatge espiritual, profundament arrelat a l'Evangeli, són evidents, com ho demostra també la fecunditat amb la qual Déu ha beneït la vida i l'obra de Josepmaria Escrivà, que va saber obrir nous horitzons apostòlics a l'acció missionera i evangelitzadora.

Roma 17-V-1992

PARAULES DEL DISCURS DEL SANT PARE ALS PELEGRINS

Us inunda l'alegria per la Beatificació de Josepmaria Escrivà de Balaguer, perquè confieu que la seva elevació als altars, com acaba de dir el Prelat de l'Opus Dei, proporcionarà un gran bé a l'Església. *Jo també comparteixo aquesta confiança (...)* Com no veure en l'exemple, en les ensenyances i en l'obra del Beat Josepmaria Escrivà un testimoni eminent de l'heroisme cristià en l'exercici de les activitats humanes comunes?

La crida universal a la santedat i a l'apostolat és, com sabeu, un dels punts en què va insistir més el magisteri del Concili Vaticà II (Cfr. *Lumen Gentium*, 40-42; *Apostolicam actuositatem*, 1-4). (...) El jove sacerdot Josepmaria Escrivà es consagrà a treballar amb generosa correspondència a la gràcia divina en un camp sembrat de dificultats. La seva fidelitat va permetre a l'Esperit Sant conduir-lo al cim de la unió personal amb Déu, amb la conseqüència d'una fecunditat apostòlica extraordinària. En efecte, el Senyor li va concedir de contemplar, ja durant la seva vida terrenal, fruits encoratjadors del seu apostolat, que Josepmaria atribuïa exclusivament a la bondat divina, considerant-se sempre «un instrument inepte i sord» i donant proves d'una humilitat extraordinària fins al punt que al final de la seva existència es veia «com un nen que balbujeja».

La figura d'un Beat representa una nova crida a la santedat, la qual no és privilegi ni va dirigida només a uns pocs, sinó que ha de ser la meta comuna de tots els cristians (...). Aquesta crida a la santedat ha estat proposada i repetida moltes vegades pel Beat Josepmaria. Aquí esteu presents moltes persones que, en més d'una ocasió heu sentit dels

seus propis llavis aquesta mateixa exhortació paulina; altres l'haveu rebut per mitjà dels seus escrits o per testimonis directes. Ara bé: cadascú, immers en les activitats concretes de la seva vida i de la seva professió, pot comptar amb l'ajut de l'Esperit Sant per recórrer aquest camí vers la perfecció cristiana. Així ens ho recorda el mateix Beat en una de les seves *Converses*: «els cristians, caminant en mig del món, han de reconciliar totes les coses amb Déu, posant Crist al cim de totes les activitats humanes» (n.59).

Espero que la vostra participació a la Beatificació del Fundador de l'Opus Dei sigui per a vosaltres l'ocasió d'un nou impuls a fi de respondre amb plenitud a la vostra vocació de batejats: viviu la voluntat de Déu cada dia, en tots els vostres quefers d'homes i dones del nostre temps; avanceu pel camí de la santedat, és a dir, deixeu-vos conquerir per la presència de Crist, el Salvador, que crida els seus deixebles a romandre en el seu amor (cfr. Jn 15,9); preneu part activa en la vida i la missió de l'Església, en comunió amb els Pastors de les diòcesis i amb tots els vostres germans i germanes, a fi de donar testimoni de la bona nova de la salvació en un món que necessita de llum i de raons d'esperança per construir una societat més solidària i més digna de l'home.

Que l'exemple i les ensenyances del Beat Josepmaria Escrivà us il·luminin. Que la seva intercessió us sostingui.

Roma, 18-V-1992

JOAN PAU II AL CONGRÉS TEOLÒGIC D'ESTUDI SOBRE LES ENSENYANCES DEL BEAT JOSEPMARIA

La història de l'Església i del món es desenvolupa sota l'acció de l'Esperit Sant, que, amb la col·laboració lliure dels homes, dirigeix tots els esdeveniments vers la realització del pla salvífic de Déu Pare. Manifestació evident d'aquesta Providència divina és la presència constant, al llarg dels segles, d'homes i de dones, fidels a Crist, que il·luminen amb la seva vida i el seu missatge les diverses èpoques de la història. Entre aquestes figures insignes, ocupa un lloc destacat el Beat Josepmaria Escrivà (...)

La profunda consciència que l'Església actual té d'estar al servei d'una redempció que afecta totes les dimensions de l'existència humana fou preparada, sota el guiatge de l'Esperit Sant, per un progrés intel·lectual i espiritual gradual. El missatge del Beat Josepmaria constitueix un dels impulsos carismàtics més significatius en aquesta direcció, partint precisament d'una singular presa de consciència de la força universal d'irradiació que posseeix la gràcia del Redemptor. En una de les seves homilies, el Fundador de l'Opus Dei afirmava: «No hi ha res que pugui ser aliè a l'afany de Crist. Parlant en profunditat teològica (...) no es pot dir que hi hagi realitats –bones, nobles i àdhuc indiferents– que siguin exclusivament profanes, des que el Verb de Déu ha establert la seva morada entre els fills dels homes, ha tingut fam i set, ha treballat amb les seves mans, ha conegut l'amistat i l'obediència, ha experimentat el dolor i la mort (...)».

En la seva activitat sacerdotal, percebia a fons el valor de tota ànima i el poder que té l'Evangeli d'il·luminar les consciències i de suscitar un seriós i eficaç compromís cristià en defensa de la persona i de la seva dignitat. A *Camí*, el Beat escrivia: «Aquestes crisis mundials són crisis de sants. –Déu vol un grapat d'homes "seus" a cada activitat humana. –Després... "pax Christi in regno Christi" –La pau de Crist en el regne de Crist».

Quanta força té aquesta doctrina davant la labor àrdua, i al mateix temps atractiva de la nova evangelització, a la qual tota l'Església està cridada! En el vostre Congrés heu tingut l'oportunitat de reflexionar en els diversos aspectes d'aquesta ensenyança espiritual. Us invito a continuar en aquesta obra, perquè Josepmaria Escrivà de Balaguer, com altres grans figures de la història contemporània de l'Església, també pot ser font d'inspiració pel pensament teològic. En efecte, la investigació teològica, que duu a terme una irradiació imprescindible en les relacions entre la fe i la cultura, progressa i s'enriqueix acudint a la font de l'Evangeli, sota l'impuls de l'experiència dels grans testimonis del cristianisme. I el Beat Josepmaria és, sens dubte, un d'aquests.

D'altra banda, no podem oblidar que la importància de la figura del Beat Josepmaria Escrivà no deriva, només, del seu missatge, sinó també de la realitat apostòlica que va començar. En els seixanta-cinc anys transcorreguts des de la seva fundació, la Prelatura de l'Opus Dei, unitat indissoluble de sacerdots i laics, ha contribuït a fer ressonar en molts ambients l'anunci salvador de Crist. Com a Pastor de l'Església universal m'arriben els ecos d'aquest apostolat, en el qual animo a perseverar tots els membres de la Prelatura de l'Opus Dei, en fidel continuïtat amb l'esperit de servei a l'Església que sempre va inspirar la vida del seu Fundador.

Roma, 14-X-1993

ESCRITS DEL BEAT

EL FI DE L'ESGLÉSIA

Aquest i no altre és el fi de l'Església: la salvació de les ànimes, una a una. Per això el Pare va enviar el Fill, i jo us envio també a vosaltres (Joan XX, 21). D'aquí ve el manament de donar a conèixer la doctrina i de batejar, perquè a l'ànima hi habiti, per la gràcia, la Trinitat Beatíssima: *a mi se m'ha atorgat tota potestat en el cel i a la terra. Aneu, doncs, i instruiu tots els pobles, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, ensenyant a observar totes les coses que jo us he manat. I estigueu segurs que jo romandré continuament amb vosaltres fins a la consumació dels segles* (Mt XXVIII, 18-20). Són les paraules senzilles i sublimes del final de l'Evangeli de Sant Mateu: aquí hi és assenyalada l'obligació de predicar les veritats de la fe, l'exigència de la vida sacramental, la promesa de la contínua assistència de Crist a la seva Església. No s'és fidel al Senyor si es desatenen aquestes realitats sobrenaturals: la instrucció en la fe i en la moral cristianes, la pràctica dels sacraments. Amb aquest manament Crist funda la seva Església. Tota altra cosa és secundària (El fi sobrenatural de l'Església, 4).

L'ESGLÉSIA ÉS CATÒLICA

Aquesta Església Catòlica és romana. Jo assaboreixo aquesta paraula: romana! Em sento romà, perquè romà vol dir universal, catòlic; perquè em porta a estimar tendrament el Papa, *il dolce Cristo in terra*, com li agradava repetir a Santa Caterina de Siena, a qui tinc per amiga estimadíssima.

Venero amb totes les meves forces la Roma de Pere i de Pau, banyada per la sang dels màrtirs, centre d'on han sortit sants per propagar pel món sencer la paraula salvadora de Crist. Ser romà no representa cap senyal de particularisme, sinó d'ecumenisme; suposa el desig d'engrandir el cor, d'obrir-lo a tothom amb les ànsies redemptores de Crist, que busca a tots i a tots acull, perquè a tots ha estimat primer (Lleialtat a l'Església, 4).

LA MISSIÓ APOSTÒLICA DE TOTS ELS CATÒLICS

A l'Església hi ha diversitat de ministeris, però un de sol és el fi: la santificació dels homes. I en aquesta tasca hi participen d'alguna manera tots els cristians, pel caràcter rebut amb els Sacraments del Baptisme i de la Confirmació. Tots hem de sentir-nos responsables d'aquesta missió de l'Església, que és la missió de Crist. El que no té zel per la salvació de les ànimes, el que no procura amb totes les seves forces que el nom i la doctrina de Crist siguin coneguts i amables, no comprendrà l'apostolicitat de l'Església.

Un cristià passiu no ha acabat d'entendre allò que Crist vol de tots nosaltres. Un cristià que vagi a la seva, despreocupant-se de la salvació dels altres, no estima amb el Cor de Jesús. L'apostolat no és missió exclusiva de la Jerarquia, ni dels sacerdots o religiosos. El Senyor ens crida a tots per a ser instruments, amb l'exemple i la paraula, d'aquest corrent de gràcia que salta fins a la vida eterna.

Estem contemplant el misteri de l'Església Una, Santa, Catòlica, Apostòlica. És hora de preguntar-nos: comparteixo amb Crist el seu afany d'ànimes? Prego per aquesta Església, de la qual formo part, en la qual he de realitzar una missió específica, que ningú més no pot fer per mi? Estar a l'Església ja és molt: però no n'hi ha prou. Hem de ser Església, perquè la nostra Mare mai no ha de resultar-nos estranya, exterior, aliena als nostres més pregons pensaments (Lleialtat a l'Església, 6).

ENS ESCRUIEN

VA RESULTAR UN TUMOR BENIGNE

A la meua germana se li va declarar un tumor al pit fa uns quants mesos. Tots els diagnòstics, realitzats per tres metges diferents, conclogueren que es tractava d'un tumor maligne.

Des d'abans de l'operació, començarem a resar l'oració al Beat Josepmaria. Una amiga de la meua germana li entregà una estampa amb relíquia del Fundador de l'Opus Dei i ella la portava a tot arreu on anava.

Vàrem preguntar al cirurgià, abans d'entrar al quiròfan, si hi havia alguna possibilitat d'un tumor benigne, però el doctor digué que no, que tenia molt mal aspecte i que els resultats de les anàlisis no deixaven veure signes d'esperança.

Li extragueren el tumor i l'enviaren perquè fos analitzat: va resultar ser un tumor benigne, per sorpresa dels tres metges, especialment un d'ells, que es declarava ateu.

Gràcies a la intercessió del Beat Josepmaria, la meua germana ja està bé.

(H.F., Califòrnia, Estats Units, 12-III-1993)

NO VOLGUÉ AVORTAR

Quan esperàvem el nostre darrer fill, l'obstetra que tractava la meua muller ens aconsellà que es fes una anàlisi, perquè existien antecedents del síndrome de Down a la nostra família.

Fou en aquest control quan detectaren el tumor, del qual no es podia precisar la malignitat, perquè la criatura encara era massa petita. Ens digueren que callia esperar tres setmanes més per determinar l'evolució del mal. Foren vint-i-un dies d'espera interminable, en els quals vam recórrer a familiars i amics per compartir el nostre dolor. Un conegut ens va prometre que encomanaria la curació a la intercessió del Beat Josepmaria Escrivà de Balaguer. També nosaltres resàrem.

Haguérem de suportar, en aquest període, l'opinió –contrària als nostres desitjos– dels que ens recomanaven no continuar endavant amb l'embaràs, com si ja no tinguessin dret a un lloc al món els malalts o els incapacitats.

Passades les tres setmanes, tornàrem a la clínica per realitzar l'ecografia de control. Els metges, sorpresos del resultat, ens preguntaren si havíem resat molt: el tumor havia desaparegut. Ploràrem d'alegria, perquè això és el que esperàvem sentir.

El naixement d'Ayelén, que nasqué perfectament sana, ens confirmà que el miracle s'havia produït per la intercessió del Beat Josepmaria. Ningú de la clínica no pogué explicar les causes de la desaparició del tumor que havien vist. Esperem que aquest relat pugui servir per a algú altre que passi una situació similar a la nostra.

(C.M.D., La Plata, Argentina, 20-XII-1993)

A LES ILLES SALOMON

Sóc policia i treballa en un lloc remot de les Illes Salomon.

L'esposa d'un oficial sofrí una lesió molt greu a la regió occipital del cap, conseqüència d'un accident. Encara que la portaren a l'hospital ràpidament, va arribar mig morta.

En aquest moment de vital importància, vam col·locar-li sobre la zona afectada una estampa del Beat Josepmaria, mentre resàvem l'oració, demanat-li que intercedís per la seva curació.

De manera gairebé instantània, recobrà el coneixement. Després de tres dies havia millorat considerablement i, al cap de tres setmanes es recuperà totalment.

Agraeixo a Déu aquest favor, concedit per intercessió del Beat Josepmaria.

(F.S., Korovon, Illes Salomon, 4-X-1994)

VAIG SABER QUE ESTAVA CURADA

Fa uns quants anys vaig patir una operació molt greu del canal colèdoc. Després d'unes quantes setmanes a la clínica, el conducte que desemboca a l'intestí no acabava de tancar-se bé a la zona oberta per a la circulació de la bilis, de manera que aquesta sortia a l'exterior. Desesperada, vaig començar a resar una novena al Beat Josepmaria Escrivà i, el dia novè, a la nit, vaig sentir tres calfreds del cap als peus. En aquell moment vaig saber que estava curada.

La confirmació me la va donar l'endemà el cirurgià, a qui havia posat al corrent de les meves oracions. Encara que es mostrà escèptic, em va semblar que s'havia quedat meditant.

En moltes ocasions, després de la curació, he implorat al Beat Josepmaria el seu ajut espiritual, fent referència, també, a la salut. Sempre m'he sentit escoltada i ajudada per una força sobrenatural.

Estic contenta de poder aportar, així, un granet de sorra que faci avançar el seu procés de canonització.

(M.F., París, França, 21-I-1994)

ES VAN SALVAR DEL TERRATRÈMOL

Una nena s'havia proposat, en començar l'any, de resar més vegades l'estampa del Beat Josepmaria. Justament la nit anterior al 17 de gener –data de la catàstrofe– l'havia resada amb més devoció.

El matí d'aquest dia, amb el terratrèmol, es van trencar els vidres de les finestres i es van tombar totes les postades plenes de llibres, les calaixeres i els vestidors de l'habitació. Com que tenia el cos tapat per les flassades i l'edredó, no es va tallar amb els trossos de vidre que li van caure al damunt i, per major sorpresa, es va adonar que tenia la cara tapada per un llibre obert: era precisament *Camí*. Això va evitar que tingués cap dany al cap, de manera que en va sortir completament il·lesa.

Ella està segura que el Beat Josepmaria Escrivà la protegí, i prometé oferir l'estudi i continuar resant l'estampa perquè el Beat Josepmaria ens segueixi ajudant.

(H.T., Ashiya, Japó, 7-V-1995)

LA MÀ VA RESPONDRE

Fa prop d'un any, vaig sofrir un accident automobilístic en el qual em vaig fracturar el braç esquerre. Al cap de quatre mesos la meua mà esquerra gairebé no tenia moviment. Als metges això els va sorprendre i van suggerir que rebés una teràpia més intensa a l'hospital, per tractar de recobrar el moviment de la mà.

Al cap de tres setmanes de forta estimulació elèctrica a la mà, els resultats foren negatius. Els metges van decidir de realitzar una operació exploratòria del nervi radial del braç i mirar de reconstruir-lo. En termes generals es pot dir que l'operació fou un èxit, però al cap de tres mesos encara no podia moure la mà. El fisioterapeuta va determinar que el nervi estava massa danyat i que no tornaria a recobrar el moviment.

Un sacerdot amic meu va estar aquells dies a Roma i em va portar una estampa del Beat Josepmaria amb reliquia. Immediatament vaig començar a resar-la i una nit, mentre dormia, vaig sentir unes molèsties a la mà, però com que estava tan cansat no en vaig fer cas.

L'endemà al matí, vaig voler moure la mà i increïblement va respondre. Quan vaig anar a l'hospital i el fisioterapeuta va veure els moviments que podia fer amb la mà, em va dir que havia d'acceptar que allò era un miracle. Tinc la certesa que aquest favor em va ser concedit a través del Beat Josepmaria.

(A.C.L., Ponce, Puerto Rico, 25-IV-1994)

MOSTRA'M EL TEU PODER D'INTERCESSIÓ

Un metge amic meu, ja ancià, va venir al Paraguai des dels Estats Units en jubilar-se, per continuar assistint amb el seu treball els necessitats.

En una visita a la seva ciutat natal, va decidir de fer-se una revisió mèdica a fons. El va atendre un metge amic seu que, quan examinà el coll, detectà un taponament quasi total de l'artèria caròtida. Al cap d'una setmana de tractament, el metge amic decidí de fer un transplantament d'artèria. L'operació durà cinc hores, i en acabar, el pacient no reaccionà: havia sofert un xoc i estava del tot paralytitzat. El metge es digué: «no puc deixar morir un col·lega i amic», i repetí l'operació des del començament. El pacient estigué, en total, deu hores al quiròfan, però aquesta vegada tampoc no tornà a la consciència en acabar.

Desesperat, el cirurgià telefonà a la família, que era al Paraguai, per comunicar-los la situació i demanar-los que resessin per un miracle. Quan me'n vaig assabentar, vaig recordar que, feia relativament poc temps, el Sant Pare havia beatificat Josepmaria Escrivà. Encomanant-me al nou Beat, li vaig dir: «mostra'm el teu poder d'intercessió retornant la vida al meu amic». En efecte, el pacient es va despertar sobtadament. El metge li va preguntar qui era, i ell contestà amb el seu nom. Llavors comprovà que podia moure tot el cos: havia recuperat la vida. El cirurgià va considerar que es tractava d'un miracle palpable.

Els metges, la família i tots els que conegueren el cas van agrair molt a Déu el retorn a la vida del seu amic: se celebraren fins i tot, misses d'acció de gràcies. Jo escric aquest testimoni per agrair-li al Beat Josepmaria la seva intercessió.

(D.M., Asunción, Paraguai, 30-IV-1993)

UN AMÉN ALS VUITANTA ANYS

Renato m'avisà, preocupat per l'estat de la seva mare: s'estava apagant, de mica en mica, als vuitanta anys i s'havia allunyat de l'Església feia molt de temps. El meu amic sentia la urgència d'intentar que rebés el remei dels sacraments.

Vaig anar-la a veure i estava perfectament lúcida, encara que molt dèbil. En veure un sacerdot, em va dir, d'entrada, que no volia assistència de l'Església, perquè desitjava morir tal com havia viscut, però va acceptar que reséssim junts en veu alta. Jo havia encomanat l'afer al Beat Josepmaria i de mica en mica vaig veure que anava canviant i que agraià la meua presència. Va pronunciar un "amén" clar al final de les oracions. Li vaig proposar llavors els sacraments de l'Església i va accedir contenta.

Considero que el canvi d'actitud fou un favor clar aconseguit per intercessió del Beat Josepmaria.

(H.F., Zuric, Suïssa, 30-XI-1995)

UNA RECUPERACIÓ D'URGÈNCIA

Vingueren de visita a Mèxic la germana de la meua sogra i el seu marit. Al senyor li va agafar un infart cerebral al cap de poc temps, un dia cap a les deu del matí, en un poble. Una hora després, ja no sostenia el cap ni s'aguantava dret i no entenien el que ens deia. Jo no havia vist mai una persona en aquest estat i vaig quedar molt impressionada. Vaig agafar l'estampa del Beat Josepmaria Escrivà i la vaig donar a la germana de la meua sogra. Vàrem començar a resar l'oració una vegada darrera l'altra. Jo li deia al Beat Josepmaria: «t'has de lluir».

Es va aconseguir que vingués un metge, que va resultar ser especialista en aquests casos, el qual es va endur el malalt a una clínica perquè estigués en observació i li administressin alguns medicaments.

A la nit aquell senyor gairebé no tenia res: recobrà el bon aspecte, el braç, que el tenia com un ninot de roba, ja el movia, igual que la cama.

Vàrem tornar a Mèxic i el metge ens va dir que no havia vist mai una recuperació tan ràpida en un cas com aquest. Quatre dies després es troba de meravella, pot parlar i camina correctament.

Tota la família està impressionadíssima pel miracle que Déu Nostre Senyor ens féu a través del Beat Josepmaria.

(P.H., Mèxic D.F., 7-IX-95)

AQUESTA ORACIÓ NO FALLA

Estava sense feina des de feia uns quants mesos. Un dia, un amic de Kampala em va donar un Full Informatiu del Beat Josepmaria, on hi havia una oració.

Vaig resar l'oració amb gran fe, a la nit. Al matí vaig anar a Sembale Steel Mills (una fàbrica d'acer) i el director general em va dir que em presentés al treball l'endemà. La meua feina és d'encarregat d'exportacions. Aquesta oració no falla! Agraeixo al Beat Josepmaria la seva intercessió.

(M.K.A., Kampala, Uganda, 9-IX-1995)

A ZONA DE MISSIONS

Cada any se sol organitzar una tasca d'evangelització a les zones més allunyades de la nostra província, que anomenem amb el mot genèric de "missions". Una senyora que viu en aquest territori des de fa més de quaranta anys m'explicà que ella era la que es cuidava dels parts a tota la regió. Em va dir que, de vegades, s'havien presentat parts difícils; llavors jo li vaig oferir una estampa del Fundador de l'Opus Dei perquè s'hi encomanés i demanés la seva intercessió, tant per a ella com per a les persones amb problemes que trobés. En veure l'estampa, exclamà: «Però si ja el conec!». Li vaig demanar que m'ho expliqués una mica. Em va dir que diverses vegades havia tingut casos de dones que, fent un gran esforç, havien anat al poble més proper –dotze hores de cavall, almenys– perquè les atenguessin en una casa de salut, perquè tenien problemes d'embaràs. Algunes tornaven amb una diagnòsi negativa i esperaven un desenllaç fatal.

La meva interlocutora em deia que ella no perdia la calma. Agafava una estampa del Beat Josepmaria, la posava damunt la persona interessada i mai no li havia fallat. No em pogué dir quantes vegades s'havia repetit aquesta situació, però afirmà que sempre que ho havia fet, la intercessió del Beat Josepmaria Escrivà havia estat eficaçíssima. Tampoc vaig descobrir com havia arribat l'estampa en un lloc tan remot. El cert és que la devoció està molt estesa per tota la regió.

(D.E., Ibarra, Equador, 9-VII-1995)

CADA DIA MILLOR

Un dia vaig rebre el Full Informatiu i l'estampa del Fundador de l'Opus Dei. No sé qui va ser el benefactor que m'ho va fer arribar. Aquell mateix dia vaig saber que un company meu estava greument malalt: li donaven només cinc dies de vida. Vaig agafar l'estampa i vaig començar a invocar el Beat Josepmaria, dient-li: «t'acabo de rebre i de conèixer-te com per miracle, així que t'encomano el meu amic i estic convençuda que es curarà per la teva intercessió». Des de llavors vaig resar, cada dia, l'oració per aquesta intenció.

Van passar els cinc dies i jo seguia sense notícies i sense saber a qui podia preguntar per la salut del meu company. Al cap d'un mes aquest es va presentar a casa meua per explicar-me que s'havia escapat d'una mort segura, i que ara anava cada dia millor.

Vaig donar moltes gràcies a Déu per això. Ara també sé que res no em separarà del Beat Josepmaria, a qui estic profundament agraïda.

(M.C.T., Lomé, Togo, 9-III-1995)

Els originals d'aquests relats, amb els noms i adreces dels qui escriuen, es conserven a l'Arxiu de la Postulació de la Causa.

Agraïm les nombroses cartes que ens arriben. Són testimoni de la devoció amb la qual tantes persones, a tot el món, resen a Déu Nostre Senyor, posant com a intercessor el Beat Josepmaria Escrivà de Balaguer. En aquest Full Informatiu només reproduïm, per exigències d'espai, paràgrafs d'algunes, que expliquen fets importants o anècdotes senzilles.

També agraïm –davant la impossibilitat de fer-ho nominalment– les almoines que ens envien per col·laborar en les despeses d'edició i distribució d'aquest Full Informatiu, i per ajudar en el desenvolupament de les obres apostòliques promogudes per l'amor a les ànimes del Beat Josepmaria Escrivà de Balaguer.

OBRES PUBLICADES

CAMÍ. «Mons. Escrivà ha escrit alguna cosa més que una obra mestra: va escriure traient inspiració del seu propi cor, i també arriben al cor els breus paràgrafs que formen CAMÍ...» (*L'Osservatore Romano*, 24-III-1950). La primera edició d'aquest llibre és de 1934, amb el títol de *Consideraciones espirituales*. Ara ja n'hi ha 301 edicions, en 41 idiomes, i 3.978.153 exemplars.

SOLC. «Com *Camí* (...), *Solc* és fruit de la vida interior i de l'experiència d'ànimes de Mons. Escrivà» (del pròleg de Mons. Álvaro del Portillo). La primera edició és de 1986. Se n'han fet 52 edicions, en 13 idiomes, i 371.298 exemplars.

FORJA. *Forja* «és un llibre de foc, la lectura i meditació del qual poden portar moltes ànimes a la forja de l'Amor diví, i encendre-les en afanys de santedat i apostolat, perquè aquest era el desig de Mons. Escrivà» (del pròleg de Mons. Álvaro del Portillo). La primera edició és de 1987. Se n'han fet 35 edicions, en 10 idiomes, i 342.955 exemplars.

SANT ROSARI. Llibre de meditacions sobre cadascun dels quinze misteris de la vida de Crist que es contempnen quan es resa el Sant Rosari. La primera edició és de 1934. Des d'aleshores se n'han fet 110 edicions, en 21 idiomes, i 660.599 exemplars.

VIA CRUCIS. Conseqüència de la freqüent contemplació que Mons. Escrivà feia de les escenes de la Passió del Senyor. La primera edició és de 1981. Se n'han fet 62 edicions, en 15 idiomes, i 372.059 exemplars.

CONVERSES. A *Converses amb Mons. Escrivà de Balaguer*, el Fundador de l'Opus Dei contesta per escrit les preguntes formulades per diversos diaris i revistes de diferents països. La primera edició és de 1968. Se n'han publicat 53 edicions, en 9 idiomes, i 328.490 exemplars.

ÉS CRIST QUE PASSA. El llibre recull 18 homilies que ofereixen una profunda i suggestiva exposició de la doctrina i de la vida cristiana. Pròleg de Mons. Álvaro del Portillo. La primera edició és de 1973. Ja n'han aparegut 77 edicions, en 13 idiomes, i 445.561 exemplars.

AMICS DE DÉU. Recopilació de 18 homilies més, en les quals l'autor pren les virtuts cristianes com el fil conductor del seu entranyable col·loqui filial amb Déu. Pròleg de Mons. Álvaro del Portillo. Es va publicar el 1977 i actualment n'hi ha 60 edicions, en 9 idiomes, i 340.888 exemplars.

AMAR A LA IGLESIA. Col·lecció d'homilies sobre la missió sobrenatural de l'Església, el sacerdot i la fidelitat del cristià a l'Esposa de Crist. La primera edició és de 1986. N'han sortit 13 edicions, en 8 idiomes, i 41.055 exemplars.

LA ABADESA DE LAS HUELGAS. Un penetrant estudi teològic-jurídic, a partir de les fonts i documents originals, del cas extraordinari de jurisdicció quasiepiscopal per part de l'abadessa del famós monestir de Burgos. La primera edició es va publicar el 1944. La segona és de 1974. I el 1988 se'n va fer una tercera.

(Comandes a les llibreries)